

ppor. Nowakowski Jerzy

Jerzy Nowakowski (ur. 7.10.1910 r. – zm. 1980 r.).

Najstarszy z braci Nowakowskich - Jerzy, Zygmunt, Michał, Kazimierz i Andrzej. Syn płk. prof. dr med. Kazimierza Nowakowskiego i Janiny Mieczkowskiej. W dniu 13 sierpnia 1929 r. rozpoczął naukę na IV kursie w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim, w ramach I plutonu I baterii szkolnej. Naukę ukończył uroczystą promocją w dniu 21 czerwca 1930 r. W lecie 1930 r. odbywał praktykę w 7 D.A.K. w Poznaniu. Po zakończeniu praktyki został przeniesiony do rezerwy i rozpoczął studia medyczne. W 7 D.A.K. służył także brat Zygmunt Nowakowski. Mianowany podporucznikiem rezerwy artylerii ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1933 r. Po zakończeniu studiów, odbył roczną praktykę szpitalną w Pradze i w Katowicach. Uzyskał uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej na obszarze RP, dzięki czemu z dniem 12 lipca 1937 r., za zgodą Prezydenta Miasta Poznania, przyjęty został na asystenta oddziału chirurgicznego Szpitala Miejskiego przy ul. Szkolnej. Mieszkał w szpitalu, co umożliwiało asystentom pracę według potrzeb szpitala.

W dniu 24 sierpnia 1939 zmobilizowany jako lekarz III batalionu 70 pułku piechoty w Pleszewie (17 Dywizja Piechoty). Dopiero przy mobilizacji dowiedział się o przeniesieniu z korpusu oficerów artylerii do korpusu oficerów służby sanitarnej. Przebył szlak wrześnieowy z pułkiem. **Dostał się do niewoli niemieckiej i jako lekarz nadal służył w szpitalu polowym w okolicach Żychlina.** Następnie trafił do oflagu, gdzie zostaje lekarzem obozowym. Pomaga on Waławowi Micucie w marcu 1940 r. w wydostaniu się z obozu. Potem kilkakrotnie przetrzucany między obozami. W 1942 r. aresztowany przez Gestapo, w związku z podejrzeniem o pomoc w ucieczce trzech polskich jeńców (faktycznie pomagał uciekinierom). Po bezskutecznym śledztwie przeniesiony do obozu jenieckiego w Mulbergu, koło Drezna. W 1945 r. wydostał się z niewoli, po ucieczce strażników przed Armią Czerwoną. W obozie odnalazł go brat Andrzej. Obaj postanawiają przedostać się na zachód. Udaje im się dotrzeć do Włoch. We Włoszech Jerzy dołączył do 2 Korpusu Polskiego, gdzie został przydzielony jako lekarz do jednego z pułków broni pancernej. Wraz z jednostką przebywał w obszernym obozie wojskowym w Peteborough. Przeszedł do cywila. Nie wrócił do Polski, ze względu na wiadomości o represjach komunistycznych.

W roku 1946 wyjechał do Afryki, gdzie pracował jako lekarz w Tanganice (głównie w Lindi). W październiku 1949 r. ożenił się z wdową Mary Brown (ur.1920) - córką Katarzyny Quaife,

u której mieszkał brat Zygmunt. Zamieszkali w Kidlington, przylegającym do Oxfordu, gdzie Jerzy Nowakowski pracował. W dniu 29 marca 1952 r. otrzymał obywatelstwo brytyjskie jako Jerzy Marek Novak. Zmarł w 1980 r. jako szanowany lekarz.

• Bracia Nowakowscy z rodzicami w dniu 26.08.1939 r. Na środku w mundurze ppor. lek. Jerzy Nowakowski.

• Bracia Nowakowscy dnia 26.08.1939 r. Od lewej pchor. Michał (7psk), ppor.lek.Jerzy (70 pp w mundurze 7 DAK), ppor. Zygmunt (7dak), pchor. Kazimierz (71 dyw.panc.).

- Listopad 1946 r., pożegnalna fotografia braci Nowakowskich. Siedzą od lewej Jerzy, Zygmunt i Kazimierz. Stoją Michał i Andrzej.
- Informacja prasowa o naturalizacji Jerzego Nowakowskiego i nadaniu obywatelstwa brytyjskiego.

Źródła:

Zygmund Konrad Nowakowski "Wspomnienia wojenne z trzech kontynentów", Wyd. Naukowe UAM, Poznań 1980.